

У вільних є майбутнє! 21 листопада – День Гідності та Свободи

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 93–94 (13998–13999), 17 ЛИСТОПАДА 2021 р. Роздрібна ціна 3 грн. 00 коп.

«А на моїй землі іде війна...»

Цими листопадними днями до Білоцерківського краєзнавчого музею завітали бійці полку «Азов» та передали близько 30 предметів з Майдану та зони АТО/ООС.

Тож новими експонатами стали трофейний металевий щит та гумова палиця, які під час пам'ятних днів на столичному Майдані у 2013–2014 роках використовував підрозділ «Беркут». Поповнили експозицію й речі, просякнуті особливою енергетикою війни, адже пережили бої поблизу с. Широкиного в 2014–2015 рр. – бойовий прапор батальйону «Азов», карта місцевості з позначеними бойовими позиціями, гранатомети, міни, вогнемети, стрічки з патронами та фотографії.

Ці експонати займуть гідне місце на тематичній виставці «А на моїй землі іде війна...» та розкриють бойову історію героїчного полку «Азов», повідомляє сайт музею.

Гендерний ракурс

Тетяна Бойко: «Мій телефон увімкнений цілодобово»

Сучасний світ не надто здивуєш тим, що багато високих, серйозних, відповідальних посад займають жінки. Здається, жінки дивляться на все з точки зору справедливо. Але важко сперечатися з тим фактом, що жінка у владі чи на певній посаді – завжди дещо відрізняється й від інших жінок, і від чоловіків-керівників. Можливо, характером, життєвими принципами та прагненнями, а може, й якимись унікальними чи й непереборними обставинами, та навіть випадком, через які довелося пройти і які змінили їх як особистостей чи посприяли становленню, кар'єрі, саме такій, а не інакшій біографії. В кожному разі ці жінки нам видаються цікавими як героїні наших матеріалів, яким «Громадська думка» вирішила присвятити цикл «Гендерний ракурс». Сподіваємось, він буде цікавим і вам, дорогі наші читачі. Тож ми починаємо. Й на перше інтерв'ю нам люб'язно дала згоду керівник великого й важливого для міста підприємства, на якому працюють до 700 осіб, генеральний директор ТОВ «Білоцерківвода» ТЕТЯНА ЮРІВНА БОЙКО, єдина жінка-керівник серед очільників водоканалів-членів організації «Укрводоканалекологія».

– Тетяно Юрівно, чим відрізняється погляд жінки-керівника на справу, організацію роботи колективу тощо від чоловічого?

– Мені здається, жінки дивляться на все з точки зору сім'ї... І більше приділяють увагу спілкуванню, взаємовідносинам, тим речам, які згуртовують колектив. Мабуть, цим.

А основною рисою для керівника, гадаю, мають бути фаховість і врівноваженість. І хоча я більше фахівець у сфері фінансів, але завдяки тому, що я працюю на підприємстві з 1987 року, вже знаюся, розуміюся на цій справі, можу собі дозволити керувати таким підприємством (сміється).

Безпосередньо на такого керівника не вчать. Я ж закінчила інститут харчової промисловості – деякою мірою це стосується водопостачання. Але в мене був і профіль «організація підприємства». Власне, моя спеціальність – економіка й організація підприємства.

– Як ви ставитеся взагалі до поняття «нежіноча робота»?

– Для мене нежіночою є, скоріше, фізична робота, яка може бути важкою для жінки. Все інше – ну не знаю (сміється). В мене траплялися випадки, коли під час якихось ділових зустрічей, на які приходжу з колегами чоловіками, присутні не завжди зразу розуміють, що серед нас керівник – саме я. Перша думка – що це хтось із чоловіків. Трохи дивуються.

Але зараз у молодих колективах, де вже немає колишнього розподілу на жіноче й чоловіче, такий підхід нівелюється. Та, власне, й у нас на підприємстві всі керівники підрозділів – жінки. Я завжди говорю, що ми єдині з водоканалів, де є стовідсоткова гендерна рівність. І я вітаю таку тенденцію – треба, щоб людина була на своєму місці, не важливо, жінка це чи чоловік.

– Відповідальна посада зазвичай змушує чимось жертвувати в особистому житті. Чим доводиться жертвувати вам?

Учасники V екологічного конкурсу «Вода – джерело життя на Землі», організованого «Білоцерківводою».

– Посада займає дуже багато часу поза рамками робочого. Тому страждає спілкування з друзями, з чоловіком... Хоч він і розуміє ситуацію, що коли приходиш додому після восьмої вечора, то вже просто хочеться помовчати, побути в тиші. Та я намагаюся якось розподіляти час, щоб і на себе його вистачало. Приміром, ходжу займатися у тренажерну залу. Тамтешне спілкування мені дуже

подобається. Я там морально відпочиваю.

– Як доля пов'язала вас із білоцерківським водоканалом, і якби вас запитали, що для вас це підприємство, от прямо по пунктах що б ви назвали?

– Був би єдиний пункт: це – моя сім'я. Так вийшло, що на цьому підприємстві я була з дитинства: мама працювала тут інженером-мікробіологом на очисних спорудах. А дітям же цікаво бувати в мамі на роботі. Я завжди кажу, що мій стаж на підприємстві набагато більший, ніж записано в трудовій книжці. Тому я і вважаю його своєю сім'єю.

А як потрапила сюди? Після закінчення інституту харчової промисловості я працювала у столичному

ПРО СЕБЕ

● Часом треба брати себе «за шкірку» і щось змінювати в житті. Так я потрапила в тренажерний зал, де займаюся вже років 7. Там гарний тренер, цікаві люди.

● Дуже люблю читати, але виходить тільки під час відпустки. Мене забезпечує книгами донька. Останніми перечитала твори Анни Гавальди, психологічні книжки Джоан Коллінз (написані під псевдонімом Роберт Галбрейт). Я всякі люблю книги.

● Донька вже самостійна, працює в Києві. Живемо втрійох (я, чоловік і мама, яку дуже бережемо).

● В мене не було якихось романтичних фантазій щодо свого майбутнього. Я завжди любила точні науки, які мені гарно давалися. Правда, ніколи не думала, що з водою й каналізацією буде пов'язане життя, але ні про що не шкодую.

інституті цукрової промисловості України. Але вийшла заміж, і переді мною постав вибір: залишатися в Києві чи переїздити до Білої Церкви, де було житло. Обрала Білу Церкву. Чесно кажучи, спочатку, після Києва, мені здавалося, що вода й каналізація – геть не цікаво. Але для 90-х років мати стабільну роботу було важливо. Так і залишилася.

– Чи є якісь питання в роботі підприємства, через які ви найбільше хвилюєтесь?..

– У нас зараз робота поставлена так, що диспетчерська оснащена сучасними телефонами, а я свій не відключаю ніколи. І в будь-який час мені приходять повідомлення, навіть з фото, про все, що відбувається на наших об'єктах. Чи то аварійна ситуація, чи якийсь виклик наших фахівців (як недавно на пожежу в Гайку). Звісно, подібні повідомлення, та ще й вночі, турбують. Але найбільше я завжди переживаю, щоб мої працівники залишились живі й неушкоджені. Хвилююся за дотримання техніки безпеки. Це основне (якість води – то само собою, звичайно), адже виробництво складне, багато машин, механізмів. А ми знаємо випадки, коли гинуть люди: під завалом у траншеї, від враження струмом тощо. То я завжди прошу, щоб насамперед берегли себе.

– Розкажіть, будь ласка, як змінюється «Білоцерківвода» в світі сучасних технологій та нових вимог.

– Із 2013 року «Білоцерківвода» – єдиний водоканал, який у концесії. Звичайно, ми як працювали, сумлінно виконуючи свої завдання, так і працюємо. Але завжди доцільний свіжий погляд. До нас прийшли кілька нових людей, отой свіжий погляд яких на підходи, взагалі на роботу, виявився дуже цінним. Ми дещо реформували свою структуру, визначили пріоритети. І перше, що зробили, – запланували, вклали гроші і провели реконструкцію фільтрів, що позитивно вплинуло на якість водопостачання. Потім був

непопулярний, але вкрай необхідний крок: організували інспекції, навели порядок в обліку абонентів.

На жаль, через відсутність чіткої державної політики в комунальному господарстві дуже складно й нам працювати, і споживачі важко сприймають всілякі нововведення. Та ми максимально намагаємося бути прозорими й доступними. На відміну від інших, ми відкривали свої офіси в різних районах міста. Для нас це збитково, але зручно для людей. Це каси, які приймають платежі без комісії (на Леваневського, на вул. Гагаріна, в готелі «Рось» і в центральному офісі на Сухоярській). Ми даємо відповіді на кожне, без винятку, звернення. Нам можна написати на сайт, на електронну пошту приймальні, на сторінку у фейсбуці.

Ми маємо сертифікат від міжнародної організації зі стандартизації (ISO) про дотримання якості стандартів обслуговування, який не можна купити за гроші чи дістати якимось іншим шляхом, – тільки запросивши аудиторів, які перевіряють відповідність послуги світовому стандарту. До слова, в Україні з 50 водоканалів тільки 3 подають воду високої якості (що відповідає державним санітарним нормам) – Одеса, Миколаїв і ми. Нас знають, до нас приїждять за досвідом (тільки недавно були гості-колеги із Вишгорода, Ірпеня, Умані, Миколаєва, Тернополя).

Намагаємось робити все, щоб задовольнити потреби споживачів, хоча завжди є критика, але є й подяки, і це нам дуже приємно. І ми намагаємося заохотити своїх працівників, на адресу яких надходять добрі відгуки. Бо прагнемо зберегти колектив. Хоча мушу констатувати, що нині маємо дефіцит кадрів. Оплата невисока, тому знайти інженера, простого слюсаря на мережу – неможливо. Хоча в нас досі діє профспілкова організація, ми намагаємося влітку й дітей оздоровити, і працівників відправити хоча б на тиждень на море... Та, як у кожній сім'ї, і в нас всяке буває, й економічно важко, але стабільність у колективі – наше все.

– Яким ви бачите розвиток підприємства?

– «Білоцерківвода» надає послуги, яких люди потребують завжди. Але ми багато років нічого не оновлювали, користувалися збудованим у 80-ті роки минулого століття потужним тоді шинним комбінатом. Нині треба підтримувати й реконструювати те, що є. І зараз наше нагальне завдання – здійснити реконструкцію на каналізаційних очисних спорудах. Вони не можуть справлятися з навантаженням: води стало менше, а стоки – більш концентровані. Ми, звісно, робимо все, що в наших силах, але реконструкція необхідна, зрештою це наша спільна відповідальність за екологію, за стан довкілля. І в деяких містах за грантові кошти таку роботу вже виконали. Тут сподіваємось на розуміння у вищих владних кабінетах. Поки що процес іде складно.

– Що б ви хотіли додати до інтерв'ю?

– Хочу згадати добрим словом Івана Петровича Соломаха, почесного жителя Білої Церкви, який пропрацював на підприємстві більше 50 років. Він мене приймав на роботу, і до цього часу ми спілкуємось. Іван Петрович пам'ятає кожного працівника, завжди запитає про чоловіка й дитину, розкаже про мережі, акцентує, на що треба звернути увагу... Дуже класний фахівець, досі переживає за підприємство. Він завжди з нами.

Спілкувалася Валентина ХРАБУСТ

Десь із серпня експерти звідусіль говорили про те, що газ суттєво дорожчає. Але влада чомусь не закупила газ влітку, коли він коштував копійки і його буквально не було куди подіти.

Як Україна опинилася в енергетичній кризі і чи є вихід?

■ Справа в тім, що країни, які добувають блакитне паливо, іноді його спалюють, тому що тиск не можна збільшувати – він є граничний у трубах, а видобувається газ на постійній основі, й кудись його треба дівати. Тож влітку газ можна було купити максимум за 200\$, зараз, нагадаю, він коштує більше 1000\$. При тому, що ми маємо унікальну можливість закачати газ наперед – тільки у нас та в Росії є підземні сховища, в Європі їх немає. Об'єм наших сховищ – 38 млрд куб. м, ми ж цього року закачали у них лише 10. До того ж, нам говорили, що «Нафтогаз» має близько 2\$ млрд доларів на рахунках, Уряд це теж підтвердив, чому тоді не закачали газ – це величезне питання.

■ Втім, в Україні не тільки дефіцит блакитного палива, в нас закінчується й вугілля. Це значить, що вартість електроенергії піднімається. Закономірно до влади виникає низка запитань: Чому не відремонтували атомні станції? Чому, зрештою, ми знову просимо електроенергію в Білорусі? Чому не закачали газ у сховища? Але Президент Зеленський і його оточення продовжують вперто заперечувати енергетичну кризу, яку вони самі й створили.

■ Ми, члени фракції «Батьківщина», усіма можливими способами доносили до представників влади меседж: «рятуймо країну, енергетика в небезпеці». Все-таки Уряд та Президент Зеленський нас почули

і дали хоч якусь надію на стабільність: газ для населення буде 7 із копійками (з ПДВ та транспортуванням – 9 грн), також практично врятували якусь частину комунальних підприємств та бюджетних організацій. Бюджетникам гарантували вартість газу в 13 грн, але знову ж таки без транспортування, а також без ПДВ. Втім, і тут не обійшлося без великого «АЛЕ» – через те, що наш Кабмін працює несистемно, ми маємо великі перекося на місцях. Наприклад, ОСББ. Останні роки всі будинки заганяли в ОСББ для того, щоб заощадити тепло й уникнути величезних втрат на теплотрасах, і закликали ставити котли. У підсумку люди створили ОСББ, самі себе обслуговують та купують газ. Так ось в меморандумі, який Кабмін підписав із мерами міст, про ОСББ забули, тому вони мають купувати газ за ринковою ціною, а це від 30 до 50 грн за куб. Де тут соціальна справедливість? Ми піднімаємо зараз усі ці питання, бо, звичайно, це все результат непрофесіоналізму.

■ Але найстрашніше, що далі відбуватиметься, – це закриття бізнесу? Підприємці мають купувати газ за ринковими цінами. На Київщині вже одна теплиця закрилася, я думаю, в країні за лічені дні закриються всі. Найгірше у цій ситуації те, що якщо теплиця закриється і взимку там не буде тепла, то вона просто зруйнується, бо її конструкція не передбачає навантаження від снігу на даху. Якщо швид-

ко, за день, два, максимум тиждень до першого снігопаду, Уряд не дасть якоїсь пільгової ціни на газ, то у нас більше не буде теплиць. З іншим бізнесом так само. Ви уявляєте, яка кількість підприємств задіяна, наприклад, у будівництві багатоповерхового будинку? А у всіх цих підприємств є електроенергія, є тепло, а є ще й паливо, мастило тощо. Це говорить про те, що вся економіка звужуватиметься, компанії закриватимуться.

■ Я вважаю, що це стратегія колонізації нашої країни зовнішнім світом. Навіщо Україні мати підприємства, які виробляють свою продукцію? Звичайно, треба все завозити. А навіщо тут працювати населення – звичайно, воно має поїхати кудись до Польщі, Німеччини чи ще кудись. Інакше увесь цей хаос пояснити не можна.

Костянтин БОНДАРЬ, народний депутат України, фракція «Батьківщина»

П'ять проєктів «Свободи» стали переможцями Громадського бюджету

Цього року на конкурс ідей, які будуть профінансовані з Громадського бюджету, Білоцерківська міська організація ВО «Свобода» подала 7 проєктів: 2 великих та 5 малих. За підсумками голосування та рішенням виконавчого комітету 5 пропозицій «Свободи» стали переможцями.

ТОЖ НАСТУПНОГО РОКУ БУДЕ ВТІЛЕНО ТАКІ ПРОЄКТИ:

✓ **Міні-скульптури «Видатні особи Білої Церкви»:** король Русі Данило, Богдан Хмельницький, Іван Мазепа, Петро Конашевич-Сагайдачний, Михайло Дорошенко, Симон Петлюра, Павло Скоропадський, отамани Палій-Сидорянський та Чорниці, Еразм Білоцерківський, Володимир Іванців.

✓ **Міні-скульптури «Історичні моменти Білої Церкви»:** Білоцерківська гімназія, Білоцерківська фортеця, «Олександрія», Козача Рада Правобережжя та підпілля ОУН, білоцерківські єпископи і Білоцерківська «Просвіта».

✓ **Міні-скульптури «Історичний побут білоцерківців»:** таємничі підземелля, загадкова Голендерня, білоцерківські мамонти, найсмачніше пиво та картярські турніри, найсмачніше у світі сало, українські хати та гумова промисловість.

✓ **Погруддя командиру Подільської групи** (групи особливого призначення) Української повстанської армії Другого зимового походу 1921 року, отаманові Михайлу Палію-Сидорянському в селі Сидори.

✓ **Історичні Стенди «Як виглядали вулиці Білої Церкви на початку ХХ століття»:** серія листівок, на яких зображені вулиці Білої Церкви 100-річної давнини та короткі історичні довідки. Стенди допоможуть мешканцям та туристам

порівняти вигляд нинішніх місць з історичним.

«Ці проєкти спрямовані на відновлення історичної пам'яті та історичної справедливості, відродження місцевого краєзнавства та розвиток туризму. Щиро вдячні кожному, хто підтримав наші ідеї та взяв активну участь у Громадському бюджеті. Окрема подяка нашим молодим свободівцям Вікторії Яременко та Юрію Колотницькому за активну роботу в підготовці та супроводі проєктів», – наголосив голова Білоцерківської міської організації ВО «Свобода» Вадим Кошель.

Нагадаємо, що вже третій рік поспіль проєкти «Свободи» здобувають перемогу в конкурсах Громадського бюджету. Нині на стадії втілення пам'ятна дошка Січовим стрільцям та перша серія міні-скульптурок.

Пресслужба Київської обласної організації ВО «Свобода»

Громада

Екологічні проблеми водних об'єктів

Минулого тижня в Білій Церкві відбулося обговорення результатів виїзного засідання Тимчасової контрольної комісії Київської обласної ради з питань перевірки екологічного стану водних об'єктів Київської області.

В рамках виїзного засідання комісія обстежила ряд об'єктів Білоцерківського району, пишуть офіційні джерела. Так, у Білоцерківській міській територіальній громаді відвідали очисні споруди ТОВ «Білоцерків-вода», оглянули верхню та нижню водосховища. У Гребінківській територіальній громаді було оглянуто русло річки Протоки в місцях самовільно зведених гребель, які стали причиною уповільнення течії та значного погіршення гідрологічного стану водойми. Комісія побувала й біля головної водної артерії Сквирської територіальної громади – річки Сквирки. На всьому шляху її течії русло захищене поваленими деревами, чагарниками та забруднене відходами. У Фурсівській об'єднаній територіальній громаді оглянули греблю на річці Кам'янці, яка перебуває в аварійному стані та потребує негайної реконструкції.

На підсумковій нараді спільно з міським головою Геннадієм Диким учасники виїзного засідання обговорили стан водних об'єктів Білоцерківської міської територіальної громади та Білоцерківського району. Йшлося про вжиття першочергових природоохоронних заходів, зокрема виявлення несанкціонованих викидів до мереж зливової каналізації та безпосередньо у

У Білій Церкві планують перейменувати низку вулиць

Днями відбулось засідання комісії з найменувань та перейменування назв вулиць, провулків, площ, скверів та споруд, де обговорили можливість перейменування ряду міських вулиць.

Йшлося про те, що багато вулиць названі на честь військових діячів часів радянської окупації, героїв радянських міфів, російських письменників тощо. Більшість із них узагалі не мають відношення до Білої

водні об'єкти, недопущення самовільного використання водних ресурсів, оздоровлення водойм та відновлення їхнього гідрологічного режиму.

В заході взяли участь заступник начальника басейнового управління водних ресурсів середнього Дніпра, депутат Київської обласної ради Хвича Мепарішвілі та депутати облради Сергій Потрясаєв, Оксана Перінська, заступник міського голови Анатолій Кравець, заступник директора департаменту екології та природних ресурсів Андрій Андрущенко, начальник відділу охорони навколишнього природного середовища ДЖКГ Тетяна Гапонова.

Церкви та України. Натомість є багато історичних осіб та подій, які мали значний вплив на здобуття, відновлення та збереження незалежності України, розвиток Білої Церкви, селища та сіл громади.

Члени комісії одностайно вирішили в подальшому вивчити це питання із залученням істориків та з врахуванням пропозицій жителів громади.

Регион

Новий асфальт проклали на Білоцерківщині

В нашому районі триває капітальний ремонт дороги «Кошів – Бурківці». Проєкт реалізується в рамках програми Президента України Володимира Зеленського «Велике будівництво».

Про це розповів очільник Київської обласної державної адміністрації Василь Володін.

«Ми оновлюємо низку автошляхів у нашій області. І не лише ліквідуємо проблемні ділянки, а й робимо дороги кращими. Один із об'єктів – це дорога між селами Кошів і

Бурківці. На ній уже проклали 3 км нового асфальту. Роботи далі ще продовжуємо», – зазначив голова Київської ОДА.

В рамках проєкту на цьому автошляху також частково влаштували бортовий камінь і провели фрезерування покриття. Загальна вартість

капітального ремонту складає 161 млн грн. Завершити його мають у 2022 році.

Визначені кошти на розвиток соціальної інфраструктури

Понад 873 млн грн планують спрямувати на реалізацію проєктів соціальної інфраструктури Київщини наступного року. Із них більша частина – 685 млн грн – буде виділена з державного бюджету.

На цьому наголосив очільник Київської ОДА Василь Володін. «На 2022 рік ми запланували в області 16 проєктів у рамках програми Президента України Володимира Зеленського «Велике будівництво». Усі вони вже погоджені. Вартість робіт на кожному об'єкті прорахована. На реалізацію потрібно буде понад 873 млн грн. Значну частину цих коштів ми отримаємо з державного бюджету, залишок буде дофінансований із місцевих. Вдосконалення інфраструктури – найкраща довгострокова соціальна інвестиція, тож ми прагнемо, щоб цей процес був динамічним і постійним», – акцентував Василь Володін.

Зазначимо, що в 2022 році на Київщині запланували будівельно-монтажні роботи в п'яти дитсадках і п'яти школах, а також на п'яти спортивних об'єктах і одному соціально-економічному. Серед них як проєкти «з нуля», так і добудова та реконструкції.

Пресслужба Київської ОДА

